

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

II 34

ԺՈՂՈՎ

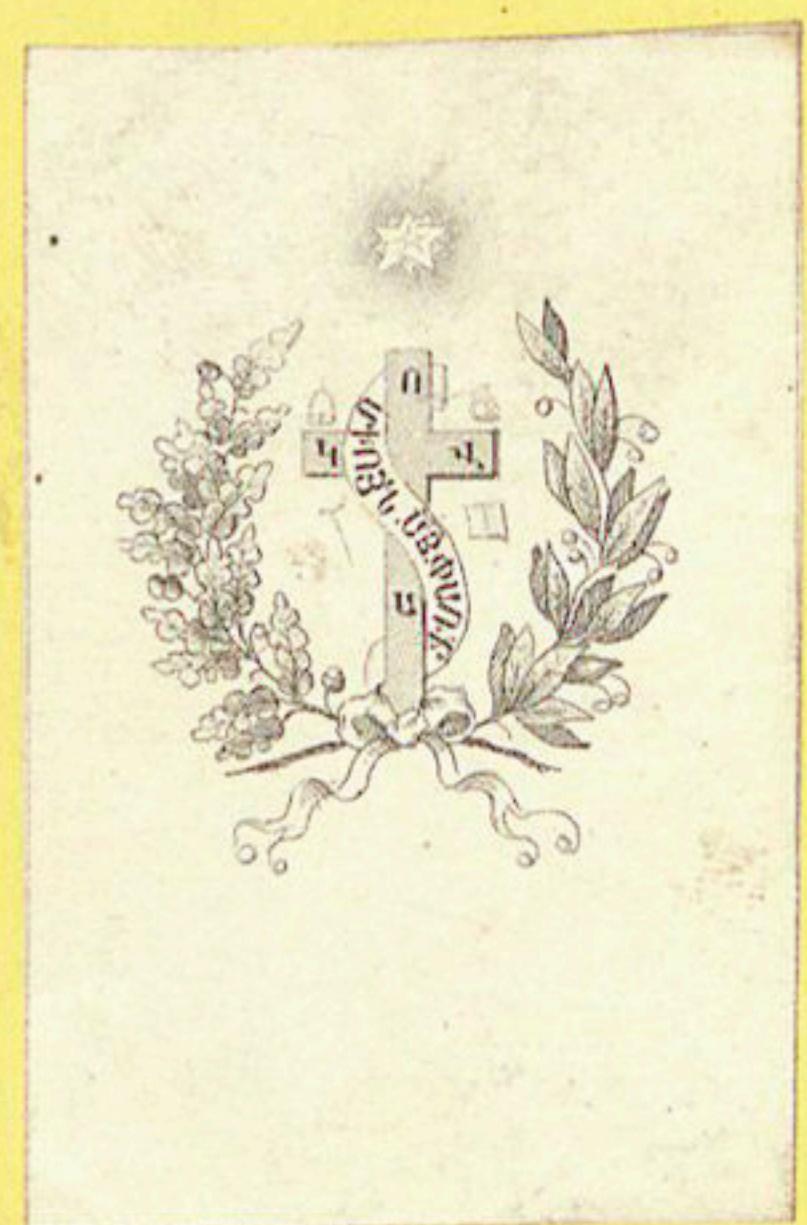
ԱԶԳԱՅԻՆ ԿՐԹՈՒԹԵԱՆ

Հինգևս 1860

Աշուակ ✓

259

121

Աբրէք
259

2003

ԺՈՂՈՎ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԿՐԹՈՒԹԵԱՆ

8695

00

4849 | 259-2003
41 |

ԿԲ 258

ԱՐԴԱՆԱԳԻՒԹ

ԿԱԶՄՈՒԹԵԱՆ

ԺՈՂՈՎՐԾ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԿՐԹՈՒԹԵԱՆ

Կոստանդինուպոլսոյ Ամթողիկեայ Հայոց
Գերապայծառ Անտոն Ա. Հասունեան Ամե-
նապատիւ Կախաղահ Եպիսկոպոսապետն ար-
դէն 1860 Օգոստոսի 3/15ին վեց անձանց ժողո-
վոյ մը մէջ Խորհրդակցելէն Եպքը՝ մասնաւոր
հրաւիրմամբ՝ այսօր չորեքշաբթի կէսօրը Օ-
գոստ. 10/22, 1860, Կախաղահական Ապ-
դապետանոցին մէջ իր գահերիցութեամբը
ժողովի կանչեց հոս յիշուած անձինքը.

Գերապայծառ Եպուարդ Հիւրմիւզեան Արքե-
պիսկոպոս Շիրակայ:

Յարդոյապատիւ Ատեփան Ա. Ազարեան:

Յարդոյապատիւ Ատեփան Ա. Բէհլիվանեան:

Յարդոյապատիւ Հ. Յովսէփ Ա. Գաթըր-
ճեան կրօն. Վեսիթ. Ա.ին.

Յարգոյապատիւ և Պօղոս Աշ Պօյնուելլիքան,
Վեծաւոր Ենտոննեան միանձանց :

Ենտոն Եղա Ըէքմէզեան :

Ենտոն Եղա Երամեան :

Գասապար Պէջ Ախնապեան :

Կարապետ Երթին Տավութ Լչփէնտի :

Տավութ Յակոբ Լչփէնտի :

Ամենապատիւ Գերապայծառ Կախա-
դահ Տէրն ասանել սկզբնաւորութեան ճառ-
մը խօսեցաւ :

Ճեարք,

“Վեծ Հաճութեամբ կը տեսնենք՝ որ
ամեր ատենին պիտոյից ու պարագաներուն
“Համեմատ” կրթութեան Ոգին ալ՝ որն որ ժո-
“ղովրդոց բարօրութեանն ու յաջողութեան
“անսալառ աղբիւրն է, մեր Վեծափառ Ինքնա-
“կալին իշխանութեանը տակ գտնուած աղքե-
“րուն մէջ նոյնչափ արագութեամբ կ’ածի ու
“կը զարդանայ :

“Օչանօթ է թէ Յունաց ազգն իր ար-
“դէն Հիմնուած դպրոցներէն ինչ պառւղ կը
“քաղէ : Ինչ յառաջադիմութիւն որ աս Եզզը
“առուտուրի մէջ ըրած է, դարձեալ իր ու-
“սումնական Հիմնարկութեանցը Համար Հա-

“մախոչ միաբանութեամբ ցուցուցած ջանքին
“արդիւնքը սեպելու է:

“Հաճութեամբ կ'ըսեմ” որ նոյնպէս
“Զայկազնեան Աղգին իր դպրոցները կատա-
“րելադոյն ընելու համար ցուցուցած փոյթն
“ու հոգը մեծ գոհութեան արժանաւոր բան է:

“Դմ ուրախութիւնս չեմ կրնար նոյն-
“պէս ծածկել երբոր մեր Հասարակութեանն
“ալ խոհական եւ միանգամայն գեղեցիկ
“պտուղներով պսակուած աղգային հրահան-
“գաց մասին ունեցած եռանդը կը նշմարեմ,
“թէ մայրաքաղաքիս, թէ դաւառաց եւ թէ
“ուրիշ Եւրոպա գտնուած մեր այլ եւ այլ
“աղգային Հիմնարկութեանց մէջ:

“Դ վերայ այսր ամենայնի՝ աս ալ ճշմա-
“րիտ է որ աս Հասարակութեան մինչուկ հի-
“մա կարելի չեղաւ՝ աս մասին անանկ միջոցնե-
“րու ձեռք զարնել՝ որոնք մեր աղգայնոց ընդ-
“հանուր բաղձանքը կատարելապէս գոհ ընե-
“լու բաւական, ու պարագաներուն համաշափ
“եղած ըլլան: Բայց ես իրաւունք ունիմ
“յուսալու թէ շատ չ'անցնիր, ան նպատակին
“կը հասնինք՝ որուն որ ամենուս ջանքերը կը
“դիմեն: Աս է իմ բաղձանքս, եւ որպէս զի
“աս կատարուի՝ իմ դրիցս ու յանձնուած
“պաշտօնիս օգնութեամբը՝ ձեռքէս եկածին

“Հափ՝ Ազգին ասանկ օդտակար դիտաւորու-
“թեանը գործիք մը ըլլալու պիտ’որ ջանամ:

“Աս առթիւ հարկ կը սեպեմ յիշեցու-
“նելու՝ որ ազգային հրահանգն ու կրթու-
“թիւնը ըստ ամենայնի մեր կրօնին վարդա-
“պետութեանցն ու բարոյականին հաւան ու
“միաբան պիտ’որ ըլլան, աս մեր կրօնին՝ որն
“որ ազգի մը կրթութեանն ու յառաջադի-
“մութեանը չէ թէ մինակ արդելք մը չըլլար,
“հապա անոր նպաստաւոր ու ամենէն աւելի
“ամուր նեցուկն է, վասն զի կրօնն ու դիտու-
“թիւնն իրարու կ’օդնեն ու փոփոխակի ոյժ
“ու զօրութիւն կ’առնուն: Վիանդամայն
“հարկաւոր է՝ որ կրօնը ազգայնութենէն զա-
“նազանենք, որովհետեւ ասոնք երկու իրար-
“մէ էապէս զատ բաներ են:

“♦ոս յարմար առիթ մըն է ինձի աս
“ըսած ազգային կրթութեան գործոյս համար
“ձեռնառու ու քաջալեր եղողներուն իմ շնոր-
“հակալութիւնս ընելու: Եռանձին կերպով
“ալ երախտադիտութիւնս կը յայտնեմ Յար-
“գոյապատիւ Ազգարեան Ստեփան Վարդապե-
“տին ու Վեճապատիւ Վարապետ Արթին
“Տավութ Խաչենտիին, որոնք շատոնց իրենց
“մէջ աղէկ մը խորհելէն ու կշռելէն ետքը՝
“թէ ինչպէս ազգային ուսումն ու կրթութիւ-

“Նը հաստատուն եւ ընդարձակ հիմնն մը
“վրայ կրնայ յառաջադէմ ըլլալ, միանգա-
“մայն ամենէն աւելի մեզի գործակից եղան աս
“մեր մէջը նոր հաստատուած յաջող միու-
“թիւնը յառաջ բերելու :

“Ուստի երբոր աս կարեւոր խնդիրը
“քննութեան առնուելով ամէն կողմանէ կըշ-
“ռուեցաւ եւ աղդային կրթութիւնը վերը բա-
“ցատրուած հիմնն վրայ յառաջադէմ ընելու
“յարմար Յատակադիծ մը շնուեցաւ, անկէ
“ետքը ալ չդանդաղեցայ Եկեղեցականներէ
“ու Ժողովրդականներէ բաղադրեալ խառն
“ժողով մը կազմելու, եւ մեր Հասարակու-
“թեան մէջ դանուող ու անոր մեծ պատիւ
“ընող յարմար անձանց բաղմութենէն դիւրին
“եր ինծի աս անձանց ընտրութիւնն ընել :

“Եւ որովհետեւ ձեր ասանկ աղդին օդ-
“տակար գործոց համար ունեցած եռանդն ու
“փոյթը աղէկ կը ճանչնայի, սրտանց բաղձացի
“զձեղ աս ժողովոյս կանչել ձեր օդնութիւնն
“ու գործակցութիւնը խնդրելու; Ես նաեւ
“բոլոր մեր աղդայնոց ազնուութենէն ու հան-
“ճարէն կը խնդրեմ թէ Մայրաքաղաքիս եւ
“թէ գաւառներուն մէջ եւ թէ ուրիշ ամէն
“տեղ, եւ վստահ եմ որ աս նոր կազմուած
“աղդային ձեռնարկութեան յօժարութեամբ

“գործակից պիտ’որ ըլլան ու ամէն մէկը մեզի
“մեծանձնութեամբ ձեռնաու ըլլալու պիտ’որ
“փութայ: Այսու ամենայնիւ պէտք չենք տղի-
“տանալ որ ինչպէս ուրիշ ամէն գործոց
“սկզբան, աւելի եւս ասանկ ծանր ձեռնար-
“կութեան մը սկիզբը դժուարութիւններ
“պիտ’որ հանդիպին, բայց թէ որ մեր յարա-
“տեւական գործունէութիւնն ալ աս դժուա-
“րութեանց համեմատ աճելու ըլլայ, կրնանք
“ապահով ըլլալ՝ որ Երկնից օրհնութեամբը
“մեր գործոցը յաջողութիւնն ալ այնչափ
“աւելի փառաւոր կըլլայ ու մեր աշխատու-
“թեանցը միսիթարութիւն կը փոխարինէ:,,

Ասոր վրայ ժողովականք հրապարակաւ-
յայտնեցին թէ ինչպէս Ամենապատիւ Կախա-
գահ Տեառն աս իր ճառին մէջ ասանկ նշա-
նաւոր կերպով յայտնած ու բացատրած ի-
մասաները կը յարգեն, ու անոր ասանկ օդտա-
կար ձեռնարկութեան մը համար ունեցած հո-
գացողութեանը շնորհակալ եղան: ‘Կոյնպէս
Յարդ. Ազարեան Ա. Վ. արդապետին ու Տավու-
թեան Կարապետ Խփէնտիին իրենց երախ-
տագիտութիւնն յայտնեցին:

Ան ատեն Ամենապատիւ Գևեր. Կախագահ
Տէրը Ժողովոյն առջեւը քանի մը կտոր հիմ-
նական կանոններ դրաւ, որոնք ասկից առաջ

1860 Օգոստ . 3/15ին վեց անձինքներէ կազմուած ժողովոյ մէջ որոշուած էին :

Քանի մը կարճ խորհրդածութենէ ութեթեւ փոփոխութիւններէ ետեւ՝ յողովականք աս առաջարկուած Յայտադիրն ընդունեցան ու ստորագրեցին :

Յ Ա Յ Տ Ա Գ Ի Բ
Ժ Ա Վ Ա Զ Ի Ն Կ Ր Թ Ո Ւ Թ Ե Ա Ն

Ե.

Յամի Տեառն 1860 Օգոստոսի 15ին ըստ նոր տումարի Առաջանդինուալուսոյ Եմենապատիւ՝ Աախագահ Եպիսկոպոսապետ Գեղապայծառ Հասունեան Անտոն Վարդապետին դաշերիցութեամբն Եկեղեցական եւ Եշխարհական անդամներէ բաղկացեալ ժողով մը կազմուած է, որուն էական վախճանը Հայազգի Աաթողիկեայ Հասարակութեան մէջ ազգային կրթութիւնն ուղղելու եւ յառաջ տանելու միջոցները հոգալն է՝ հայ ազգայնութեան հիման վրայ, Աաթողիկէ Առաքելական Հռոմեական կրօնին Վարդապետութեանցն ու Յարոյականին Ճշգիւ հետեւելով :

Բ.

Աս ժողովը տասը անդամներէ բաղկացեալ պիտ'որ ըլլայ, այսինքն՝ հինգ եկեղեցական ու հինգ աշխարհական անդամներէ։
Վեց անդամով առ ժամանակով պիտ'որ ըլլայ իրողութեանց սկիզբը ընել։

Առաջանդինուազով Ամենապատիւ Կախագահ Եպիսկոպոսապետը միշտ յիրաւանց առ ժողովոյս Գահերէցն է։

Գ.

Ժողովոյս որոշումները քուեից առաւելութեամբ պիտ'որ ընդունուին։ Իսկ քուեից երկու կողմանէ համաթիւ ըլլալու ատեն՝ գահերիցուն քուեն պիտ'որ որոշէ։ Ծայց արդէն յայտնի է՝ որ կրօնական խնդիրներու մէջ՝ որոնք կրթութեան սկզբանց մերձեցուցմանէն կրնան յառաջդալ, Ամենապատիւ Կախագահ Եպիսկոպոսապետն իր բացարձակ արգելողական իրաւունքը (vetoն) հաստատուն կը պահէ։

Գ.

Ժողովը պիտ'որ հոգայ ուսուցչաց ընտրութիւնն եւ ուսման վարչութիւնն ան վարժարաններուն մէջ՝ որոնք իրմէ կախում ունին

կամ կրնան ունենալ։ Բայց վարդապետանոցներու ու կրօնաւորաց եւ մայրապետաց կրթութեան սեպհական վարժոցներու կառավարութիւնը ժողովոյս իրաւանցը տակ չ'ինար։

Ե.

Ժողովս թէ իր սահմանադրութիւններն եւ թէ ուրիշ ազգային կրթութեան օդառ կար տեսած կանոնադրութիւնները պիտ'ոք պատրաստէ։

“Ստորագրեալ,,

Անտոն Ա. Հասունեան

Վլքեպիսկոպոս Կախաղահ Ա. Գահերէց
ժողովոյս :

Հ. Եղուարդ Հիւրմիւղեան Վլքեպիսկոպոս
Շիրակայ։

Ա. Ա. Բէհիվանեան :

Հ. Պօղոս Ա. Պօյնուէլինեան :

Հ. Յովսէփ Գաթըրճեան Ա. Ա.

Ստեփան Ա. Եղարեան :

Գասպար :

Անտոն Եղամեան :

Ա. Բէքմէզ :

Յակոբ Տավութ :

Արքապետ Տավութ Վրթին :

Արովշետեւ Ժողովն աս ստորագրութիւններով ըստ օրինի եւ ամբողջապէս կազմուեցաւ, անոր համար ժողովականք ունք ելան Վամենապատիւ Գռեր. «Ախագահ Եղիսկոպոսակետին իրենց կատարեալ հաճութիւնը յայտնելու, աւելցունելով միանգամայն՝ թէ երբոր Երկնից օրհնութեամբ աս իրեն ձգած սերմերը պտղաբեր կ'ըլլան, աս պտուղները մինակ իրեն աշխատութեանցն ու հոգոցը բաւական հատուցում պիտ'որ ըլլան:

Անկէ ետեւ միաբանական քուէններով ժողովոյն Վարտուղար ընտրուեցաւ ։ Յովսէփ Գաթը ըստեան:

Ետքը՝ որպէս զե Յայտագրին Ե. Ե. Ռորդ յօդուածոյն համեմատ ժողովոյն սահմանադրութիւնները շինուին՝ յանձնաժողովմ' ընտրուեցաւ, որուն անգամներն են.

Ստեփան Ա. Ազարեան.

Կարապետ Արթին Տավութ Եֆէնտի.

Տավութ Հակոբ Եֆէնտի.

ԳաստարՊէյ Ախնապեան՝ այնչափ աս յանձնաժողովոյն գործակից ըլլալու պարտաւորութեամբ՝ որչափ որ զբաղմունքը կը ներեն:

Աերջապէս՝ որովշետեւ Յայտագրին սկզբնագիրը գահերէցին ձեռքը պիտ'որ աւանդուեր, որոշուեցաւ՝ որ Քարտուղարին ձեռօք

վաւերացուցուած մէյմէկ օրինակ իւրաքանչ-
չիւր անդամոց տրուի:

Պելս Ա-պոլսոյ, 1860, Օգոստ. 10/22:

Սահմանադրեալ.
Հ. Յովսեի Գալթըրժեան
Քարտ. Փող.

ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆՔ

ԺՈՂՈՎՐԴՅԱՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԿՐԹՈՒԹԵԱՆ

Յօդուած 1.

1860ին Օգոստոս ամսոյն մէջ Կոստանդինուպոլսոյ Եմենապատիւ Գերապայծառ Հաստնեան Ենտոն Կախագահ Եղիսկոպոսապետին գահերիցութեամբը Հայ ազգային կրթութեան Ժողով կամ Խորհուրդ մը կազմուեցաւ։

Ես ժողովոյն Յայտագիրն ու իր կազմութեան Երձանագիրն առաջիկայ սահմանադրութեանց գլուխը դրուած է։

Յօդ. 2.

Ես ժողովը մէկ Գահերեցէ ու տասը սովորական անդամներէ կը կազմուի՝ Յայտագրոյն Բ. յօդուածին համեմատ։ Եսոնք որոշել ձայն կամ քուէ ունին։

Յօդ. 3.

Ժողովը, թէ որ դիպուածը բերէ, պակսած անդամոյն տեղ՝ գաղտնի քուեարկութեամբ ուրիշ մը կը դնէ։

Յօդ. 4.

Ժողովը Պատուոյ անդամներ, Օժանդակ անդամներ եւ Յօղթակից անդամներ կ'ա-

նուանէ իրեւ արտաքոյ կարդի անդամներ՝
մինակ խորհրդակցութեան համար:

Յօդ . 5.

Պատուոյ անդամներուն թիւն եօթանա-
սուն եւ հինգը չե կրնար անցնիլ:

Յօդ . 6.

Օժանդակ անդամներուն ու թղթակից
անդամներուն թուոյն սահման չկայ:

Յօդ . 7.

Պատուոյ անդամները ժողովեն կըն-
տրուին՝ երբոր իր սովորական անդամներէն
մէկը կ'առաջարկէ: Օժանդակ կամ թղթա-
կից անդամ ըլլալու համար պէտք է որ 1.
ընտրելին զրով խնդրէ, եւ կամ ժողովոյն
մէկ սովորական անդամէն առաջարկուի, 2.
Ժողովն աս գործոյս համար դրուած յան-
ձնաժողովեն տեղեկութիւն առնելով՝ անոր
ընդունուիլն որոշէ:

Յօդ . 8.

Իոլոր տարւոյն մէջ եղած գործողու-
թեանց յիշատակադրին մէկ տպուած օրինակը
Ժողովոյն ամէն անդամներուն կը տրուի:

Յօդ . 9 .

Ամէն արտաքոյ կարգի անդամ՝ որն որ
կը թութեան ու հրահանդաց համար նշա-
նաւոր ծառայութիւն մը կ'ընէ, իբրեւ շնոր-
հակալութեան ցոյց՝ ժողովէն առանձնական
նշան մը կ'ընդունի:

Յօդ . 10 .

Ամէն գիտնական կամ զրագիտական
աշխատութիւն՝ որն որ արտաքոյ կարգի ան-
դամներէն Ժողովոյն կը խաւրուի, շնորհակա-
լութեամբ կ'ընդունուի, ու տարեկան գործո-
ղութեանց յիշատակադրին մէջ պատուով
յիշատակը կ'ըլլայ:

Յօդ . 11 .

Ամէն արտաքոյ կարգի անդամ՝ որն որ
գիտնական կամ զրագիտական աշխատութիւն
մը ժողովոյն խաւրած է, աս իր աշխատու-
թեան քննուելուն՝ խորհրդակցութեամբ
մասնակից ըլլալու պիտ'որ հրաւիրուի:

Յօդ . 12 .

Ժողովն արտաքոյ կարգի նիստ մը կը
գումարէ՝ արտաքոյ կարգի անդամներէն ալ
հրաւիրելով՝ երբոր ծանր գործառնութեանց

Համար ասոնց դործակյութիւնը հարկաւոր
կ'ըլլայ:

Յօդ. 13.

Ժողովոյն դիւանն Ատենապետէ, Վար-
տուղարէ ու Գանձապետէ մը կը կազմուի:
Ասոնք քուեից առաւելութեամբ ու դադանի
քուեարկութեամբ մէկ տարւան համար կ'ըն-
տրուին:

Ասոնց տեղը դատարկ մնացած ատեն՝
ժողովը նոյն կերպով տեղերնին անձ մը կը
հոգայ. բայց աս նոր անդամոյն պաշտօնը նոյն
միջոցին կը լմննայ՝ որ միջոցին որ նախորդինը
պիտ' որ լմննար:

Յօդ. 14.

Ատենապետին պաշտօնն է ժողովոյն նիս-
տերուն առաջնորդութիւն ընել: Վարտու-
ղարն արձանագիրներն ու բոլոր տարւոյն մէջ
եղած աշխատութեանց (տարեկան) յիշատա-
կագիրը կը խմբագրէ: Ինք ամէն անդամ ժո-
ղովոյն արձանագիրները կ'ստորագրէ, միան-
դամայն ժողովոյն ամէն գրութիւնները կը
հոգայ:

Յօդ. 15.

Ժողովը մնայուն կամ ժամանակաւոր
Յանձնաժողովներ կ'ընտրէ: Ո՞նայուն յան-

Ճնաժողովներուն անդամները մէկ տարւան
համար կ'ընտրուին :

Յօդ. 16.

Ժողովը միանդամայն խմբագրութեան
Վասնաժողովներ կ'ընտրէ, որոնք ժողովոյն
տեսչութեանը տակ դրաւորական աշխատու-
թիւնները կը հոգան : Խմբագրութեան մաս-
նաժողովները մէկ տարւան համար կ'ընտրուին :

Յօդ. 17.

Ժողովն ըստ կարգի ամիսն երկու անդամ՝
կը դումարի, ընդհանրապէս՝ 15 օր մէջ մը :
Ժողովը կրնայ արտաքոյ կարգի նիստ մ'ընելու
կանչուիլ :

Յօդ. 18.

Քուէները դադանի կը արուին :

Յօդ. 19.

Ժողովը չե կրնար ժողովուիլ եւ որոշել՝
թէ որ Գահերէցն ու վեց սովորական ան-
դամներ ներկայ չեն : Ըստց քանի անդամ՝ որ
Գահերէցն արգելուի անձամբ ժողովոյն դա-
հերիցութիւն ընելու, ժողովոյն սովորական
անդամներէն մէկը կ'որոշէ որ իր կողմանէ դա-
հերիցութիւնն ընէ :

Յօդ . 20 .

Ըստ կարդի կամ սովորական նիստի մը
գործողութեան կարգն աս է :

1 . Երձանադիրը կարդալ եւ ընդունիլ .

2 . Թաղթակցութիւն .

3 . Յանձնաժողովոց տալու տեղեկու-
թիւնները .

4 . Պօտաւոր օդուտ մ'ունեցող բա-
ներու վրայ ծանօթութիւններ .

5 . Եզդային կրթութեան ու հրահան-
գայ վերաբերութիւն ունեցող մտածու-
թիւններ ու միջոցներ առաջարկել :

Յօդ . 21 .

Եմէն մէկ նիստին ներկայ եղող անդամ-
ներն իրենց ստորագրութիւնը կը դնեն՝ ա-
ռանձինն աս բանիս որոշուած մատենի մը մէջ :
Եմէն մէկ նիստին վերջը՝ ներկայութեան ցանկը
Գահերիցուն ստորագրութեամբը կը դոցուի :

Յօդ . 22 .

Ճողովոյն ամէն խորհուրդները գաղտնի
են : Խոկ որոշումները հրապարակական են՝
թէ որ ժողովն ասոր հակառակ առանձին
որոշում մը չընէ :

Յօդ. 23.

Ժառղովոյն կնիքը՝ ազգային խորհրդական
նշան մը *) եւ ասանկ վերնադիր մը վրան կը¹
կրէ. “Ժառղով Ազգային կրթութեան,, :

Յօդ. 24.

Աս սահմանադրութիւնները ալիս'որ
չկրնան նոր քննութեան տակ ձգուիլ, բայց
եթէ տարի մը ետքը:

*) Ոգի մը գլուխը բերդով, որն որ Վաղարշապատ քա-
ղաքը կը նշանակէ, ան քաղաքը՝ որն որ Հայ Ազգայ-
ին կրթութեան ու քաղաքականութեան վառարանն
եղած է: Խուրձը՝ զորն որ նոյն Ոգին ձախ ձեռքը
բռնած է, Միութիւն կ'ակնարկէ: Երասխ գետը՝
որուն մէջ թափուող վտակ մը նոյն քաղքին առ-
ջեւէն կ'անցնի, Հայաստանի նշանակ մըն է. աս գե-
տին կամուրջը ջուրերուն յորդութենէն քայքայած
է Վիրդիլիսի խօսքին համեմատ—կամքջի չհան-
դուրժող Երասխ—: Զահը՝ զորն որ աջ ձեռքով նոյն
Ոգին բռնած է, Քրիստոնէութեան լոյսը կ'ակնարկէ,
զորն որ Ս. Գրիգոր լուսաւորիչ Հայաստան տարածեց,
ու աս ջահով լուսաւորուած Մեսրոպեան տախտակն
Ազգային կրթութեան ակնարկութիւն մըն է, որն
որ աս ժողովոյս ալ նպատակն է:

CONSEIL
D'INSTRUCTION NATIONALE
ARMÉNIENNE.

PROCÈS - VERBAL

DE LA FORMATION DU CONSEIL D'INSTRUCTION NATIONALE.

Sa Grandeur Mr. Hassoun, Archevêque Primat Arménien Catholique de Constantinople, après avoir conféré le 3/15 Août 1860 dans un Conseil de six personnes, a convoqué par une invitation spéciale et réuni sous sa présidence en Conseil aujourd'hui mercredi à midi le 10/22. Août 1860 au Séminaire de l'Archevêché:

S. G. Mg^r. Edouard Hurmuz, Archevêque de Sirace,

Mr. l'Abbé Etienne Azarian,

Mr. l'Abbé Etienne Pehlivanian,

Le R. P. Joseph Katyrdjian,

Le R. P. Paul Boynoueyrian, Supérieur des moines de l'ordre de St. Antoine,

Mr. Antoine Pekmez,

Mr. Eram Andon,

Mr. Gaspar Bey Sinabian,

Mr. Garabed Artin Davoud Efendi,

Mr. Davoud Hagop Efendi,

Sa G. Mr. Hassoun a prononcé le discours d'ouverture suivant.

*

,,MESSIEURS.

,,Nous voyons avec une grande sa-
,,tisfaction que conformément aux exi-
,,gences et aux circonstances de l'époque
,,dans laquelle nous vivons, le génie de
,,l' Instruction, source intarissable du
,,bonheur et de la prospérité des popu-
,,lations, se développe avec un égal mou-
,,vement d'expansion au sein des diffé-
,,rentes nations soumises à la domination
,,de notre Auguste Souverain.

,,On connaît les avantages que la
,,nation Grecque retire de ses écoles
,,déjà établies.

,,Le progrès qu'elle fait, dans le
,,commerce, doit être attribué également
,,à la sollicitude qu'elle a unanimément
,,deployée en faveur de ses établissem-
,,ents d'Instruction.

,,Le zèle et l'empressement que la
,,nation Arménienne montre pareille-
,,ment, pour améliorer l'état de ses éco-
,,les, est un sujet de satisfaction toute par-
,,ticulière que je me plais à constater ici.

,,Je ne puis m'empêcher aussi d'ex-
,,primer ma joie pour le zèle intelligent
,,et couronné de si heureux succès de

„notre Communauté, en ce qui concerne
„l' instruction et l'éducation nationale
„soit dans cette Capitale, soit dans les
„Provinces, ou dans nos autres établis-
„sements publics fondés en Europe.

„Cependant il faut avouer qu' il ne
„lui a pas été possible jusqu' à présent
„d' adopter des mesures capables de sa-
„tisfaire complètement le voeu général
„de nos nationaux, et qui soit ^{en} à la hau-
„teur des circonstances. Mais j'ai tout
„lieu d' espérer que dans un avenir as-
„sez rapproché nous atteindrons le but
„vers lequel tendent nos efforts réunis.

„C'est là mon désir, et pour l'ac-
„complir, j' userai de tous les moyens
„qui sont en mon pouvoir et que je dois
„à ma position aussi bien qu' à la mis-
„sion dont je suis chargé.

„À cette occasion je ferai observer
„que l' instruction nationale doit être
„parfaitement conforme aux dogmes et
„à la morale de notre Religion, laquelle
„loin d' empêcher le développement de
„la culture d'un peuple, la favorise au
„contraire et en est le plus ferme sou-
„tien. Car la religion et la science s'entr'-
„aident et se fortifient mutuellement.

„Il importe en même temps de distinguer la religion de la nationalité, puisqu' elles sont deux choses essentiellement distinctes.

„Je ne dois pas oublier de remercier tous ceux qui ont bien voulu me prêter leur appui dans l'Oeuvre de l' Instruction Nationale que je viens vous exposer.

„Je dois particulièrement exprimer mes sentiments de reconnaissance envers Mr. l'Abbé Etienne Azarian et Mr. Garabed Artin Davoud Efendi qui après avoir depuis longtemps étudié et mûri de concert cette importante question du développement de l'Instruction Nationale sur une base solide et étendue, ont surtout contribué avec nous au succès de l'heureuse union qui vient de s'établir parmi nous.

„Ainsi après l'examen de cette question intéressante considérée sous divers points de vue et après la rédaction du programme qui a pour objet le développement de l'Instruction Nationale, je me suis empressé de former un Conseil mixte d'Ecclésiastiques et de laïques qu'il m'a été si facile de choi-

„sir entre tant de personnes capables
„qui existent dans notre Communauté et
„qui lui font le plus grand honneur.

„Et comme je connaissais parfaite-
„ment votre zèle et votre intérêt pour
„de semblables oeuvres éminemment uti-
„les à notre nation, j'ai vivement désiré
„vous réunir dans ce conseil pour vous
„demander le secours de vos lumières. Je
„le demande et je le réclame aussi de la
„générosité et de l'intelligence de tous nos
„Nationaux de la Capitale, comme des
„Provinces et d'ailleurs, et j'ai une par-
„faite confiance, qu'ils voudront aussi
„coopérer à cette oeuvre nationale que
„nous venons d'inaugurer et que cha-
„cun d'eux s'empressera de nous prê-
„ter généreusement son secours.

„Nous ne devons point nous dissi-
„muler qu'au début de chaque entre-
„prise, surtout de cette importance, il
„se présentera beaucoup de difficultés;
„mais que notre énergie persévérande
„grandisse avec elles, et alors nous pou-
„vons être assurés de la bénédiction du
„Ciel et d'un succès d'autant plus
„éclatant qu'il nous consolera et nous
„dédommagera de toutes nos peines.“

À la fin de ce discours, les membres du Conseil ont déclaré hautement combien ils appréciaient les sentiments que S. G. venait de leur exprimer d'une façon si remarquable et ils l'ont en même temps félicité et remercié du zèle qu'il apportait à cette oeuvre excellente.

Ils ont aussi témoigné leur reconnaissance à Mr. l'Abbé Etienne Azarian et à Mr. Garabed Artin Davoud Efendi.

S. G. Mr. Hassoun a proposé ensuite au Conseil un Programme contenant quelques règlements fondamentaux, arrêtés dans la réunion précédente de six membres de ce Conseil, le 3/15 Août 1860.

Le Conseil après quelques courtes observations et quelques légères modifications a adhéré au Programme proposé et l'a signé.

**PROGRAMME
DU
CONSEIL D'INSTRUCTION NATIONALE.**

1.

L'an 1860 le 15 Août s. n. a été institué, sous la présidence de Mg^r. Hassoun Archevêque Primat de Constanti-

nople, un Conseil composé de membres ecclésiastiques et laïques, ayant pour fin principale d'aviser aux moyens de diriger et de développer l'instruction nationale dans le sein de la Communauté Arménienne Catholique, en prenant pour base la nationalité Arménienne et en se conformant strictement aux principes et à la morale de la Religion Catholique Apostolique, Romaine.

II.

Ce Conseil sera composé de dix membres, soit cinq membres ecclésiastiques et cinq membres laïques; en attendant il pourra commencer ses travaux avec six membres.

L'Archevêque Primat de Constantinople est toujours de droit président.

III.

Les décisions de ce Conseil seront prises à la majorité des voix. En cas de partage égal d'opinion entre les membres, la voix du président est prépondérante. Il est toutefois bien entendu que dans toutes les questions religieuses que pourrait soulever l'application des principes d'Instruction, l'Archevêque Primat conserve son droit de *veto* absolu.

IV.

Le Conseil s'occupera du choix des Professeurs et de la direction de l'enseignement dans les établissements d'instruction qui relèvent ou pourraient relever de sa compétance. Cependant la direction des Séminaires ainsi que celle des institutions destinées à l'instruction des religieux et des religieuses, n'entre point dans les attributions de ce Conseil.

V.

Le Conseil arrêtera les statuts ainsi que les règlements qu'il croira devoir adopter dans l'intérêt de l'Instruction Nationale.

Signé A. Hassoun Archevêque Primat de Constantinople Président du Conseil.

Ed. Hurmuz Archevêque de Sirace.

E. Pehlivanian Prêtre etc.

P. Paul Boynoueyrian etc.

P. Joseph Katyrdjian de la Congrégation des Méchitharistes de Vienne.

Etienne Azarian Prêtre etc.

Gaspar.

Andon Eram.

A. Pekmez.

Hagop Davoud.

Garabed Artin Davoud.

Par les signatures ci-dessus apposées au Programme le Conseil de l'Instruction Nationale ayant été formellement et complètement constitué, les membres se sont levés et ont témoigné à S. G. Mgr. l'Archevêque Primat toute leur satisfaction et ils ont ajouté que seulement les fruits que produirait une telle oeuvre bénie du Ciel et consacrée par lui, pourraient le récompenser dignement de ses travaux et de sa sollicitude.

Ensuite le R. P. Joseph Katyrdjian a été nommé à l'unanimité des voix Secrétaire du Conseil d'Instruction Nationale.

Le Conseil a de plus nommé une commission chargée de préparer les statuts conformément à l'Art. 5. de son Programme.

Les membres sont:

M^r. l'Abbé E. Azarian.

M^r. Garabed Artin Davoud Efendi.

M^r. Davoud Hagop Efendi.

M^r. Gaspar Bey Sinabian (autant que ses occupations lui permettront de concourir aux travaux de la Commission).

Enfin il a été décidé que des co-

pies du Programme, légalisées par le Secrétaire du Conseil, seraient remises à tous les membres, l'original devant en être déposé entre les mains du Président.

Péra de Constantinople, le 10/22 Août 1860.

Signé P. Joseph Katyrdjian

Secrétaire du Conseil.

STATUTS DU CONSEIL D'INSTRUCTION NATIONALE.

Art. 1.

L'an 1860, au mois d'Août, a été institué un Conseil d'Instruction nationale Arménienne sous la présidence de S. G. Mg. A. Hassoun, Archevêque Primat de Constantinople. Le Programme ainsi que le Procès-verbal de la formation de ce Conseil sont inscrits en tête des présents Statuts.

Art. 2.

Le Conseil se compose d'un Président et de dix membres ordinaires conformément à l'art. II. du Programme. Ils ont voix délibérative.

Art. 3.

Le Conseil pourvoit par scrutin secret au remplacement d'un de ses membres, s'il y a lieu.

Art. 4.

Le Conseil nomme, comme membres extraordinaires, avec voix consultative, des membres Honoraires, des membres Auxiliaires et des membres Correspondants.

Art. 5.

Le nombre des membres honoraires ne peut dépasser celui de soixantequinze.

Art. 6.

Le nombre des membres auxiliaires et des membres correspondants est illimité.

Art 7.

Les membres honoraires sont nommés par le Conseil sur la proposition d'un des membres ordinaires. Pour être membre auxiliaire ou correspondant, il faut 1° que le Candidat en fasse la demande par écrit, ou qu'il soit proposé par un membre ordinaire du Conseil; 2° que le Conseil vote son admission sur le rapport d'une Commission *ad hoc*.

Art. 8.

Un exemplaire du compte-rendu annuel, imprimé, est remis à tous les membres du Conseil.

Art. 9.

Tout membre extraordinaire qui aura rendu un service signalé à l'oeuvre de l'Instruction, recevra du Conseil une

marque de distinction en témoignage de reconnaissance.

Art. 10.

Tout travail scientifique ou littéraire, envoyé au Conseil par les membres extraordinaire, sera reçu avec reconnaissance et mention honorable en sera faite dans le compte-rendu annuel.

Art. 11.

Tout membre extraordinaire qui aura remis au Conseil un travail scientifique ou littéraire, sera invité à prendre part avec voix consultative à l'examen de son travail.

Art. 12.

Le Conseil est convoqué en séance extraordinaire, et invite des membres extraordinaire toutes les fois que d'importantes affaires réclament leurs concours.

Art. 13.

Le Bureau du Conseil se compose d'un Chef, d'un Secrétaire et d'un Trésorier. Ils sont élus pour un an, à la majorité des voix et au scrutin secret. En cas de vacance, le Conseil y pourvoit en suivant la même formalité: mais

le mandat du nouveau membre expire à la même époque.

Art. 14.

Le Chef du Bureau est chargé de diriger les séances du Conseil. Le secrétaire rédige et signe les procès-verbaux et le compte-rendu des travaux de l'année. Il s'occupe également de toutes les écritures du Conseil.

Art. 15.

Le Conseil nomme des Commissions permanentes ou temporaires. Les membres des commissions permanentes sont élus pour un an.

Art. 16.

Le Conseil nomme également des Comités de rédaction qui s'occupent des travaux littéraires sous le contrôle du Conseil. Les Comités de rédaction sont élus pour un an.

Art. 17.

Le Conseil se réunit régulièrement deux fois par mois et ordinairement tous les quinze jours. Il peut être convoqué en séance extraordinaire.

Art. 18.

Le vote a lieu au scrutin secret.

Art. 19.

Le Conseil ne peut se réunir et délibérer si le Président et au moins six membres ordinaires ne sont pas présents. Toutes les fois pourtant que le Président sera empêché de présider personnellement le Conseil, il désignera un des membres ordinaires du Conseil pour le présider en son nom.

Art. 20.

L'ordre du jour de chaque séance ordinaire comprend dans l'ordre suivant:

- 1° Lecture et adoption du Procès-verbal.
- 2° Correspondance.
- 3° Rapports des Commissions.
- 4° Communications sur des faits ayant un intérêt actuel.
- 5° Communications sur des projets ou des mesures, qui ont rapport à l'Instruction Nationale.

Art. 21.

À chaque séance les membres présents apposent leurs signatures sur un Registre *ad hoc*. À la fin de chaque séance, la liste de présence est close par la signature du Président.

Art. 22.

Toutes les délibérations du Conseil sont secrètes. Les décisions sont publiques, à moins d'un vote contraire.

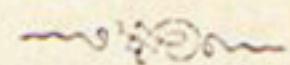
Art. 23.

Le Cachet du Conseil porte un emblème national*) et l'inscription: „Conseil d'Instruction Nationale“.

Art. 24.

Les présents statuts ne pourront être révisés qu'après un an.

*) Un Génie avec un Château sur la tête, représentant la ville de Vagharchabad qui a été le foyer de l'Instruction et de la Civilisation nationale Arménienne: le faisceau que le Génie tient à la main gauche indique la Concorde. La rivière Araxe, dont le pont est emporté par l'impétuosité de l'eau, au dire de Virgile: „Pontem indignatus Araxes“ — et sur les bords d'un de ses affluents se trouve la ville de Vagharchabad, est le symbole de l'Arménie. Le flambeau que le Génie tient à la main droite, est le symbole de la lumière du Christianisme que S. Grégoire, surnommé l'Illuminateur, a propagé dans l'Arménie, et la table d'Alphabet de Mesrob éclairée par le flambeau est une allusion à l'Instruction nationale qui forme le but du Conseil.

ՎԻԵՆԱ

ՄԻՒԹՅԱՑ ՏՐԵՄ ՏՊԵՐԱԿ

1860